

Livets uppkomst - atomklyvning, **celldelning**...skapelsens tillväxtcentrum. Ett delande för livets skull. Liksom avstånden mellan planeter är den bästa skärpan för det lilla spädbarnet avståndet mellan mammans ögon och sina egna vid amning. På så sätt är avstånd också livsviktigt för vårt liv på planeten jorden, om solen skulle slockna har vi åtta minuter tills det blir mörkt och kallt och jorden obeboelig. (En av akvarellskisserna till Åke Jonssons doktoravhandling i Skapelseetologi)

Vatten är livsnödvändigt. Sötvatten som i en insjö är förutsättning för liv. Omgiven av land. Sjöar som vi har relationer till, badar, fiskar, åker skridskor på, hämtar vatten i, återkommer till...sjöarna myllrar av liv och dess yta speglar himlen. I skapelsemyten står det bl a "Gud sade: - Vattnet under himlen skall samlas till en enda plats, så att land blir synligt. Och det blev så. Gud kallade det torra landet jord, och vattenmassan kallade han hav. Och Gud såg att det var gott" (Akvarell målad på berget vid Översjön på Järvälfältet med målarvännerna Åke och Gunilla)

Elden. Lagereldar. Människan - en överlevare som individ och som en del av kollektiven (familjen, gruppen, folket, mänskligheten...) Människans villkor handlar om att vara till och överleva mellan dessa poler - att vara till som sig själv (individ) OCH att vara till som en del (grupper). Ingen människa överlever utan att få grundläggande behov tillfredställda som mat&dryck och skydd mot naturens krafter (tak, värme/svika osv) och dessutom behöver människan andra människor för att överleva! **Gemenskap** tycks vara grundläggande för människan - att bli sedda, omhändertagna, inspirerade osv. Människan behöver dela på resurserna och delandet har sina rötter i kärleken till gemenskapen och varandra. "O kärlek som

är, det eviga livet i växlingen här, smält om våra hjärtan i altarets glöd och rena vårt stoft från all sjukhet och död, att glada vi känna, som eld i vårt blod, de levandes mod" (Grundtvig Ps 258)

Rum. Husen vi bor i, permanent eller på fritiden, **platser** ute och inne som vi gärna besöker eller stannar vid. **Natur och kultur**, hur platser kommer att betyda mycket för oss människor, känslan av att höra till, där minnen skapas. Rödmålade hus med vita knutar så typiskt för landet Sverige, hemkänsla för många, exotiskt för andra. Att dela kultur, är också en "**allmansrätt**" att vårda! Kulturlandskap, det vi odlar eller låter förfalla? En sund vi-känsla ger identitet och kraft att möta andra med sin egen kultur - och inspireras av varandra som alltid skett!

Sommarkväll vid en sjö, fortfarande ljust och stilla vatten att finna ro! Akvarellen är målad vid Malingsbosjön i Bergslagen, en trakt där många varit på scoutläger liksom vid många andra sjöar i landet och känt av skapelsens ljumma vind vid kvällens lägerbål "Kära Gud i himlen, tack att jag finns till..."

Här och nu - men inte jämt. Färska blåbär med mjölk. Sommarglädje som är ett smakminne för många! Här och nu, inte sen - färska blåbär har sin tid. Att ta vara på det som är moget i rättan tid. "Mors lilla Olle" - djuren och vi människor får dela på skogens guld och blåbär finns i överflöd!

Av åkrarnas korn. **Brödet som vi bryter ger oss gemenskap med Kristi kropp. Bröd** att dela - delat bröd. Semla - delad bulle i fastlagstid ;-)
Brödet vi bryter, delar, räcker till fler. "För dig utgiven" -

Skördetid. Sylta och saft. Mogen frukt att förädla och lagra för kommande dagar, fylla skafferiet inför vintern. Eftertraktade smaker vid kyrkans basarer som alltjämt skänks till försäljning, producerat av händiga "saftmajor" för Guds skull!
(Eftertankar i akvarellform efter div saft, sylt och marmeladkok i augustikvällen)

Av bergens druvor...**Vinet**, välsignelsens bågare som välsignas ger gemenskap med Kristi blod. Vitt vin är också vin. Akvarellens vin är målat i en remmare på Mosel/Tyskland. Kristi blod för dig utgjutet. Vinet ger entusiasm, vilket betyder "Gud i mig" och ger livsandarna åter (i lagom mängd;-)

Hopp. Vårtecken. Vitsippor och några Skilla och kanske blåsippor. Glädjen över naturens återkommande återfödelse som vi gärna plockar och tar inomhus. Hopp om värme och lättare dagar. "Se på liljorna på marken..." "var dag har nog av sin egen plåga" Hoppet kan göra att vi orkar, ett steg i taget - några vårblommor på köksbordet eller vid sjuksängen...gör skillnad! Ljusets återkomst över oss alla - onda och goda! (Akvarell från köksbordet hemma)

Skapandets glädje och frihet, lust och kreativitet! Verktyg, instrument och material som bidrar till uttryck! Vi människor vill göra avtryck liksom mänskligheten gjort sen urminnes tider i olika material. Vad är det som driver människan till detta? Vad är **konst**? **Lek** på fullaste allvar. Lekens signum är paradoxal - på riktigt och på låtsas, tiden varar en evighet och försvinner i ett nafs, fullständigt onyttigt och lärande för livet... leken är ett vardagligt mysterium långt bortom enbart barnens värld. Leken finns i rummet mellan inre och yttre verklighet. I ordspråksboken talar visheten och det står att läsa "då var jag som ett barn hos honom. Jag var hans glädje dag efter dag och lekte ständigt inför honom..." (Ords 8:30)
(Denna akvarell är sen konstskola i Örebro på 80talet men tillförts lite lekmaterial i korgen;-)

Gåvan. Givandet. Att dela med sig. Princesstårta som paket! Delad glädje är dubbel glädje. Den äkta gåvan är inte ett byte. Den är gratis. Nåd! Kyrkan är också ett hus där kärlek kan delas och sprida glädje långt utanför dess väggar. Alla är bjudna på festen! Att ge är att få.

Bron mellan olika världar, olika dimensioner. Livet efter (och före) detta - vad vet vi om det? Hoppet om fred och himmelriket, **Guds rike. Redan nu - ännu icke.** Som om det både finns och inte, kanske bara barnen kan se bron bortom den bokstavliga verkligheten? Barnen som tillhör Guds rike. Den bokstavliga världen och den imaginära (drömmar, lek och konst) samspelar i det som verkar. Drömmar finns, ständiga brev från vår inre vishet. (Collage av olika akvareller (min dopkyrka Hjorthagen, Höghuset i Vålingby där Västerorts kyrkan finns, fler vitsippor och lite färgprover i samklang med kyrkornas rödrosa toner. "Bron" är gjord av pasta och ärtor mm och var ursprungligen ett ofärdigt Luciatåg...)

Texten om hela projektet finns ju på annat ställe och kanske denna bild ska stå med där? Spegeln likaså?

Hälsningar Lotta Geisler